

Školský časopis ZŠ Dudova 2 v Bratislave

Číslo 2

Dudoviny

2020/2021

Naša tvorba

Škola v prírode

Miesto, kde žijem rád

Obsah

EDITORIÁL.....	2
ŠKOLA V PRÍRODE – ZUBEREC 2020.....	3
Najlepší zážitok	4
MIESTO , KDE ŽIJEM RÁD.....	6
Jarovce	6
UDIALO SA MINULÝ ROK.....	7
Univerzity	7
TVORILI SME... ..	9
Opis jarnej prírody	9
Chémia v kuchyni	11
Lundi	12
NIEČO NA SPRÍJEMNENIE	13
Križovka	13
KOMIKS NA ZÁVER	14

EDITORIÁL

Milí prázdninujúci čitatelia!

Je tu nové číslo Dudovín. Opäť bude netradičné. Hoci máte prázdniny, veríme, že občas máte chuť si niečo prečítať. V tomto vydaní objavíme ďalšie miesto, kde mnohí z vás žijú a trávia voľný čas, pospomíname na exkurziu po bratislavských univerzitách, predstavíme niečo z tvorby našich žiakov a predovšetkým Vám priblížime školu v prírode, ktorú sme tento rok napriek pandémie stihli. A ak máte chuť prečítať si, ako trávi pondelok naša Natálka, zalistujte si vo francúzsko-slovenskom slovníku.

Tentoraz nám pri tvorbe pomohli aj naši učitelia, vďaka ktorým sa vaše práce a projekty dostali až do redakcie. Príjemné čítanie 😊

Redakčná rada

ŠKOLA V PRÍRODE – ZUBEREC 2020

Hoci sa to mnohým zdá neuveriteľné, počas školského roka 2020/21 sme zažili aj čosi viac ako dištančnú výučbu. Pôvodne sme sa mali do Zuberca vybrať ešte v máji 2020, ale keďže k nám na jar toho istého roka zavítal nepríjemný vírus, nikam sme nevyrazili. Termín nášho výletu sme presunuli na október.

Celé leto sme netrpezlivo sledovali situáciu a dúfali, že bude hrať v náš prospech. Musíme priznať, že málokto bol optimista. Ešte týždeň pred odchodom nebolo nič isté. Piatkový telefonát s Úradom regionálneho zdravotníctva dopadol priaznivo, a tak sme v pondelok vyrazili. Druhý októbrový týždeň sa teda dobrodružstvo 7.A, 7.B a 6.C mohlo začať.

Zuberec je oravská obec rozkladajúca sa v Studenej doline a patrí do okresu Tvrdošín. Rozprestiera sa na pomedzí Západných Tatier a Skorušinských vrchov.

Meno obce pochádza z mena zvierat'a Zubor lesný, ktoré sa na našom území vyskytovalo.

Zuberec je obľúbený najmä medzi turistami a lyžiarmi vďaka stredisku Zverovka-Spálená a množstvu krásnych turistických chodníkov.

Najlepší zážitok

Mám napísať najlepší zážitok zo školy v prírode. Čo ale napísať? Všetko bolo skvelé, tak čo vybrať?

Keď sme konečne prišli k penziónu, všetci už potrebovali ísť na WC. Čakali sme, kým prestane pršať. Našťastie to netrvalo dlho a dostali sme do našej vysnívanej izby.

V stredu sme sa boli prejsť na kopec Kýčera. Prešli sme dedinou, potom cez mostík nad potokom a po mnohých schodoch sme sa dostali na vrch kopca. Dali sme si čaj a obdivovali výhľad. Večer nás ešte čakala oslava v našej izbe s balónmi a hudbou.

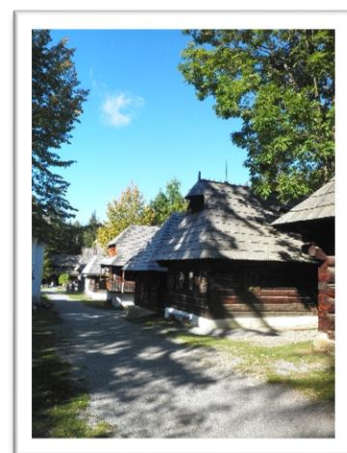
V posledný deň nebolo práve najlepšie počasie, no aj tak sme sa vybrali do Roháčskej doliny. Cez studený dážď sme sa predierali dopredu. Chcete počuť radu? Vždy si skontrolujte, či sú vaše nepremokavé topánky naozaj nepremokavé 😊 Pri rázcestí sme sa rozdelili na dve skupiny. Ja, Monika, Kiky a ešte zopár detí si vybrali vodopád.

Cesta bola plná veľkých kameňov, navyše klzká od dažďa, ale vodopád bol naozaj kúzelný. Plesá boli tiež určite krásne a niekedy sa tam pôjdem rada pôjdem pozrieť.

Kristína Paršová

Myslím si, že najlepší zážitok bol výlet do Múzea oravskej dediny. Veľmi sa mi páčila turistika lesom, ale aj samotná zbierka skanzenu. Tento výlet sa uskutočnil v utorok. Všetci boli nadšení z toho, čo nás čaká. Po raňajkách sme sa zbalili do batohov a popri ceste sme sa dostali až do lesa. Turistika bola dlhá, ale zabavili sme sa rozprávaním a pozorovaním prírody. Po príchode k múzeu nasledovalo čakanie na lístky.

Niektorí z nás sa pozerali aj na osla, ktorý sa však pred nami skrýval. Po vstupe do múzea sme dostali rozchod. Veľmi sa mi

páčilo, že pri expozíciách boli aj malebné obchody so suvenírmi. Mnohí z nás si kúpili drevené výrobky, sviečky alebo veci z modrotlačou. V jednej chate sme mohli vidieť postele a zariadenie starodávneho domu.

Cestou späť síce všetkých boleli nohy, ale boli sme s výletom spokojní. Všetkým sa nám tam veľmi páčilo, preto sme radi, že nás tam pani učiteľky a pán učiteľ zobrali. Ďakujem za tento výlet.

Ivana Trnovská

Vo štvrtok sme boli na turistike. Pred hotelom nás vyzdvihol autobus a jazda ním trvala asi 10 minút. Potom sme šliapali až k rázcestiu. Mohli sme si vybrať, kam chceme ísť. Rozdelili sme sa na dve skupiny. Ja som bola v skupine, ktorá išla k vodopádom a druhá skupina šla k plesu pri Tatliakovej chate.

Na začiatku sme šli k vodopádom po ceste, neskôr sme prešli na kamene. Trochu sa šmýkalo, lebo pršalo. Prechádzali sme aj drevenými mostíkmi. Najskôr sme sa zastavili pri malých vodopádoch. Niektorí z nás si mysleli, že sme už v cieľi, ale zdravotník nám povedal, že ideme ešte vyššie. Keď sme už naozaj dorazili k sľúbenému Roháčskemu vodopádu, mohli sme si ho odfoťiť. Výhľad stál za to šliapanie. Bol veľmi krásny. Kým sme sa vybrali na spiatočnú cestu, prestalo pršať. Cesta naspäť nám trvala kratšie. Na mieste, kde sme sa predtým rozdelili, sme chvíľu čakali na skupinu idúcu z plesa. Keďže nechodili a nám sa už nechcelo čakať, pán zdravotník im napísal na papier odkaz. Nakoniec sme ich počkali pri starom bufete. Čakali sme tam skoro 30 minút. Keď sa objavili, všetci sa radovali. Potom sme sa už ponáhľali k autobusu. Po príchode do hotela sme sa prezliekli a už nás čakal obed. Toto bol môj najlepší zážitok zo školy v prírode.

Katka Čániová

MIESTO, KDE ŽIJEM RÁD

Jarovce

Je mestskou časťou Bratislavy.
Rozloha: 21,34 km² (2134 ha)
Obyvateľstvo: 2 500 obyvateľov
Hustota zaľudnenia: 117,15 obyv./km²

Dedina, v ktorej bývam, sa nachádza medzi Petržalkou a Rusovcami. Často tadiaľ chodievam s ockom na bicykli, lebo sa tam začína cyklochodník. Z našej dediny je to už len kúsok do Rakúska (hraničný priechod Jarovce-Kittsee) aj do Maďarska (Rajka). Našou dedinou prechádza veľa ľudí smerujúcich na nákupy.

Jarovce nie sú veľmi veľké. Tvorí ich dve hlavné ulice s prevažne staršími domami. Ku starým Jarovciam sa pristavujú nové domy na miestach, kde boli predtým polia. Ale aj tak ich tu ostalo ešte dosť. Pestuje sa na nich obilie, kukurica a na konci dediny je aj jablňový sad. Máme tu aj historické pamiatky, napríklad kostol so sochou sv. Mikuláša a cintorín. Žije tu viac národností: Slováci, Maďari, Chorváti. Máme tu veľmi dobré autobusové spojenie.

Som hrdý na obec, pretože sa tu darí dobrovoľným hasičom, ktorí už vyhrali veľa súťaží. Naším futbalistom sa tu tiež darí. Páči sa mi, že máme veľa zelene. Okolo nášho domu máme polia, kde môžem vidieť srnky a zajace. Som rád, lebo môžem bývať v dome a vedľa futbalového ihriska. Nepáči sa mi, že tu nebývajú žiadni kamaráti. A ešte aj to, že bývam ďaleko od školy. Prestáhovali sme sa sem, pretože ocko mal sen postaviť si dom.

Jarovce sú mestskou časťou Bratislavy nachádzajúcou sa medzi Rusovcami a Petržalkou neďaleko hraničného priechodu Jarovce – Kittsee.

Prvá písomná zmienka o Jarovciach pochádza z roku 1208. Starostom Jaroviec je Jozef Uhler.

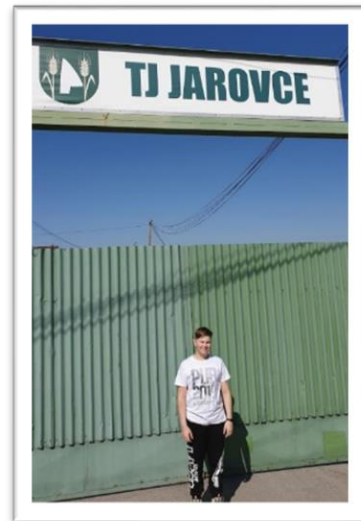

Tri miesta, ktoré sa mi tu páčia

V Jarovciach máme len jedno jazero. Z mostíka, ktorý je na fotke, chodím každé leto skákať saltá do vody. S rodičmi sme si kúpili padleboard. Na tom chodí mamina a občas my s ocinom. Niekedy sa s ocinom v tomto jazere aj potápame.

Sem som chodieval hrať futbal. Bol som brankár. Na tréningu som si našiel prvých kamarátov, ale futbal ma už nebaví, a tak ho už dva roky nehrávam. Ale na ihrisko chodievam v lete často. Zahrať si, na kofolu a nanuky, ktoré tam predávajú. Každý rok sa tu konajú oslavy a súťaže, napríklad vo varení gulášu alebo hasičské súťaže. Rád som sem chodieval aj na Deň detí.

Pred jaroveckým kostolom sa nachádza socha sv. Mikuláša. Sem chodím na omšu každú nedeľu. Teraz tam robia nový chodník a je pandémia koronavírusu, preto som nemohol odfoťiť kostol zvnútra.

Jakub Náhly

UDIALO SA MINULÝ ROK

Univerzity

V posledný januárový deň minulého roka sme boli s pánom učiteľom Pallerom a pani učiteľkou Martonovou na dejepisno-fyzikálnej exkurzii po univerzitách nášho mesta. Navštívili sme dve z nich.

O ôsmej ráno sme sa stretli pred našou školou. Potom nás pán učiteľ zoradil, zoznámil nás s programom a poučil nás, ako sa máme správať. Následne sme sa vybrali na autobusovú zástavku, kde sme počkali na autobus, ktorý nás dopravil do Starého Mesta.

A sme tu! Prvou univerzitou, ktorú sme navštívili, bola Slovenská technická univerzita. Keď sme vošli do jej priestorov, už nás tam čakal pán profesor. Najprv nám porozprával niečo o histórii budovy a o jej počiatkoch. Potom bol pán profesor taký milý, že nás vzal do učebne s rôznymi druhmi prístrojov, s ktorými pracujú vysokoškolskí študenti. Niektoré prístroje sme si dokonca mohli vyskúšať. Jeden z nich si vyskúšala aj pani učiteľka. O chvíľu nás čakala ďalšia zaujímavosť. Iný pán profesor nám porozprával trochu o formule, ktorú vyrábajú a testujú tunajší študenti. V ďalšej miestnosti sme si mohli pozrieť frekvenciu zvuku a potom aj formulu, ktorú práve testovali. Do tretice sme videli potrubie, v ktorom bol plyn a pán profesor nám povedal, že keď odídeme, potrubie natlakujú a vybuchne. Tým vraj chcú zistiť, pod akým tlakom potrubie s plynom vybuchne. Tu sa naša prvá zastávka skončila. Keď sme vyšli z budovy, husto snežilo.

Električkou sme sa odviezli k našej druhej zastávke. Bola ňou Univerzita Komenského. Po malej prestávke nás v aule vysokej školy čakala pani profesorka. Povedala nám niečo o histórii tejto vysokej školy a dozvedeli sme sa, že táto aula slúžila pôvodne na dražbu obilia a kukurice. Zistili sme aj to, že nás na konci prehliadky čaká menšie prekvapenie. Potom nás pani profesorka vzala do posluchárne, kde sa prednáša a učí. Tam nás už čakal kvíz, ktorý nám predstavila najlepšia študentka Univerzity Komenského. Rozdelili sme sa do skupín, dostali sme papiere a perá a začali sme súťažiť. Kvíz obsahoval najmä otázky z histórie, ktorú nám rozprávala pani profesorka. V skupine som robila s mojimi dvoma kamarátkami. Spoločne sme vyhrali druhé miesto a mohli sme si vybrať z dvoch cien. Prvá cena bola USB kľúč a druhá zase zápisník. Ku koncu našej prehliadky nám pani profesorka ukázala rektorskú sieň. Dozvedeli sme sa,

že je tam druhýkrát, a to znamená, že dostať sa tam nie je vôbec jednoduché. Pri prehliadke som si všimla predovšetkým obrazy a mená všetkých rektorov. Portrétov a mien tam bolo skutočne veľmi veľa. Boli zoradené chronologicky, od prvých až po tých súčasných. Keď sme vyšli z budovy Univerzity Komenského, už nesnežilo.

Našou poslednou zastávkou bola Mojzesova sieň. Keď sme vošli dnu, boli sme očarení zrkadlami a výzdobou zo zlata. Tam sme si mohli sadnúť a čakať na pána profesora, ktorý nás ňou zoznámil. Zistili sme, že sa v nej často konajú svadby, hostiny, firemné večierky a najmä sa tam odovzdávajú rôzne významenia.

Na záver musíme pochváliť aj nášho pána učiteľa, ktorý nám naplánoval super exkurziu. Tešíme sa, že sme ju s ním mohli absolvovať.

Dominika Stará

TVORILI SME...

Opis jarnej prírody

Po dlhej zime konečne prichádza jar. Zatiaľ čo zima si so sebou priniesla dlhé noci a krátke chladné dni, jar všetko zmení.

Snehové periny sa pomaly strácajú a opäť je tu zelená tráva. Cez zimu si zem oddýchla a teraz nám ukazuje, čoho je schopná. Keď sa pozrieme na lúku, vidíme veľa farieb. Zelený koberec zdobí množstvo púpav, ktoré si vychutnávajú prvé jarné slnečné lúče. Sú tu aj sedmokrásy biele ako sneh, ktorý odišiel spolu so zimou. Aj rieky si veselo žblnkocú akoby sa nevedeli dočkať. Už je jar. Zakvitajú prvé stromy, väčšinou sú to čerešne. Na stromoch, ktoré nám cez zimu nerobili až takú radosť, vidíme prvé lístky, prvé kvety. Les sa nám odrazu zazelenie. V záhradách pučia ruže, tulipány a hyacinty. Dokonca aj vodopády si veselo vyspevujú.

Jar neobchádza ani zvieraciú ríšu. Môžeme vidieť medveďa, ako si hľadá niečo pod zub. Určite je hladný, veď celú zimu iba spal a nič nejedol. Po dlhej dobe sú tu aj srnky, ktoré si hľadajú potravu. V zime šťavnatá trávica nerástla a srnky sa museli prehrabávať v snehu. Teraz je to už inak. Ak sa bližšie pozrieme na pole, zbadáme pšenicu alebo kukuricu predierajúcu sa cez hlinu, aby mali čo najviac slnka pre rast.

Jar je čas, kedy sa začína nový život. Prichádzajú na svet mláďatá. Je to pekný pohľad, keď vidíte rodičov učiť svoje ratolesti lietať. Niektorým to ide

ťažko, iným ako po masle. Na vedľajšom strome pípajú malé vtáčence. Keď sa pozrieme na jazierko, vidíme kúpať sa kačiatka s mamou.

Jarná príroda je krásna. Na každom rohu, na každom strome sa odohráva iný príbeh. Stačí si len vybrať.

Tatiana Weltherová

GALÉRIA - práce žiakov 6. a 7. ročníka

Chémia v kuchyni

Dištančné vzdelávanie nás všetkých uzavrelo v našich domácnostiach. To nám ale nebránilo zažívať aj experimentálnu časť chémie, hoci trošička pozmenenú. Naším laboratóriom sa stala kuchyňa, prípadne jedna z izieb, a chemikáliami bežné suroviny a látky nachádzajúce sa v domácnosti.

Skúšali sme všeličo, ale najväčší úspech mala asi „dúha vo valci“. Tento pekný farebný pokus pripravovali naši siedmáci. Slúžil na uvedomenie si, že viac rozpustených lyžíc cukru v istom objeme vody, spôsobí väčšiu hustotu roztoku a tým aj jeho väčšiu hmotnosť. A samozrejme to platí aj naopak. Takto si siedmáci aj prakticky precvičili učivo o hmotnostných zlomkoch. Ako sa im to podarilo, posúďte sami.

Daniela Horníková

Jakub Náhly

Natália Halášová

Nikol Kremnická

Okrem tohto pokusu sme sa so siedmakmi skúsili „nafúkať balón bez nafukovania“. Povieť si, že to nie je možné? Keby ste poznali vlastnosti sódy bikarbóny a octu a vedeli by ste, čo sa po ich vzájomnom zmiešaní stane, tak by ste veru nepochybovali 😊

Pozrite sa na výsledky Tomáša Sopčáka a Natálie Achsovej...

Určite viete, že žiaci našej školy majú možnosť zvoliť si druhý cudzí jazyk. Jedným z ponúkaných jazykov je aj francúzština. Naši ôsmaci mali za úlohu opísať svoj denný režim. Takto svoj pondelok opísala Natália. Ak ste príliš zvedaví a nemáte chuť listovať v slovníku, preklad si môžete prečítať pod textom.

Lundi

Le lundi, je me réveille à sept heures du matin. Je me brosse les dents et je prends mon petit-déjeuner. Mon premier cours commence à huit heures. Mon dernier cours est la biologie. Il finit à onze heures trente-cinq. Je déjeune avec ma famille à midi.

L'après-midi, je lis des livres et je peins à l'aquarelle. Je fais mes devoirs à trois heures. Je fais de l'exercice de cinq heures à six heures. Je prépare le dîner avec mes parents à six heures et demie. J'aime jouer aux échecs avec mon père après le dîner.

Je prends une douche à huit heures moins le quart. Je regarde la télé avec ma famille le soir. J'aime aussi dessiner à neuf heures du soir, avant d'aller me coucher. Je vais dormir à dix heures et quart.

Natalia Gutierrez

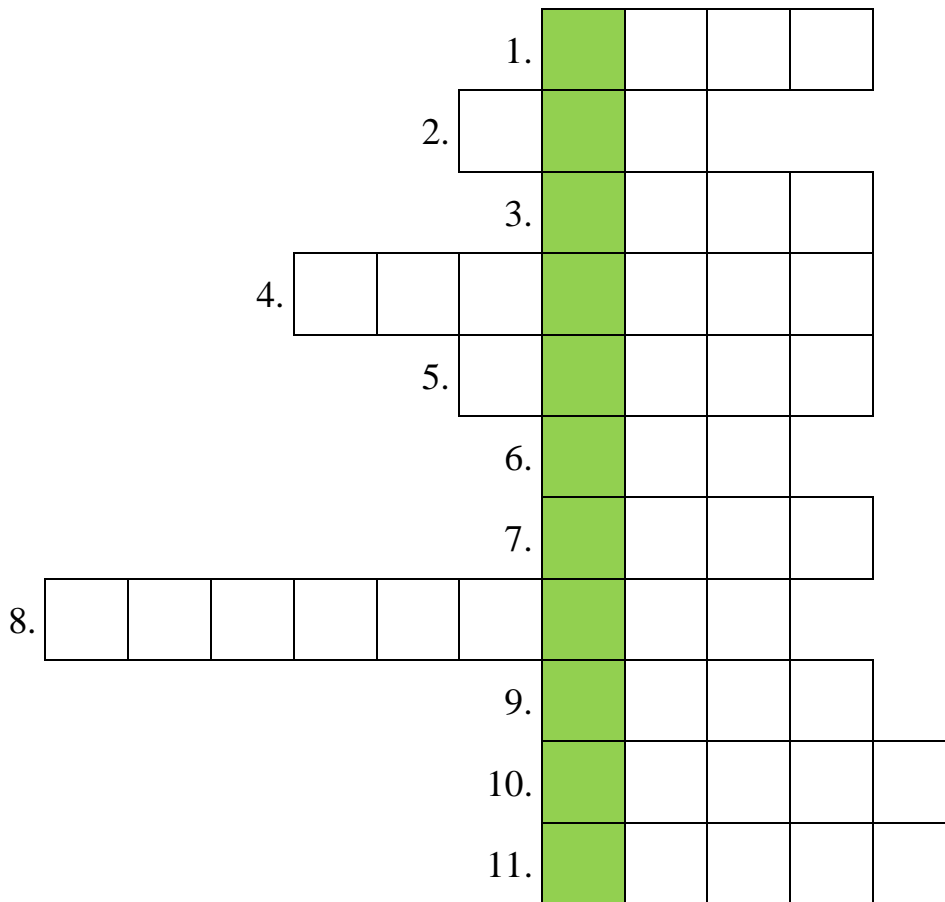
V pondelok vstávam o siedmej ráno. Umyjem si zuby a naraňajkujem sa. Moja prvá hodina začína o ôsmej. Mojou poslednou hodinou je biológia. Končí sa päť minút po pol dvanástej. S rodinou obedujem o dvanástej.

Popoludní čítam knihy a maľujem. O tretej si robím úlohy. Od piatej do šiestej cvičím. O pol siedmej spolu s rodičmi pripravujem večeru. Po večeri hrám rada šachy s mojím otcom.

O trištvrte na osem sa osprchujem. Večer s rodinou sledujeme televíziu. Pred spaním si rada kreslím (o deviatej). O štvrt' na jedenásť idem spať.

NIEČO NA SPRÍJEMNENIE

Krížovka

Juraj Kádár

1. Skrátená informácia
2. Zámeno – 3. osoba sg.
3. Súbor po anglicky
4. V čom sa vezieš v MHD
5. Ľudský orgán, ktorý bije
6. Chytá to mačka
7. Dopravný prostriedok
8. Dolné číslo v zlomku
9. Nástroj na šitie
10. Materiál zátky na víno
11. Má meniny na Vianoce

KOMIKS NA ZÁVER

Adam Švitko